

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0131 van 21 mei 2013
in de zaak 1213/0246/SA/3/0227

In zake: de heer **Bert VAN MERHAEGHE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH
kantoor houdende te 9308 Hofstade, Steenweg op Dendermonde 149
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:* de heer **Guy DE CLERCQ**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Frédéric CORYN
kantoor houdende te 9000 Gent, Fortlaan 77
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 14 december 2012 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 25 oktober 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen van 22 juni 2011 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het herbouwen en uitbreiden van een loods voor landbouwmateriaal bij een vergund landbouwbedrijf.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te Kluisbergen, Broektestraat 15 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummers 304F en 304G.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 26 maart 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH die verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Frédéric CORYN die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Guy DE CLERCQ verzoekt met een aangetekende brief van 13 februari 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 25 februari 2013 de tussenkomende partij toegelaten tot de debatten betreffende het ingestelde beroep tot schorsing en vernietiging van de bestreden beslissing.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 16 september 2009 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen voor de betrokken percelen een stedenbouwkundige vergunning voor het herbouwen en uitbreiden van een loods voor landbouwmateriaal bij een vergund landbouwbedrijf.

In deze weigering wordt vermeld dat het aangewezen is een aangepast dossier in te dienen met aandacht voor het werkelijke reliëf en een betere landschappelijke inkleding van de nieuwbouwloods.

Op 4 april 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het herbouwen en uitbreiden van een loods voor landbouwmateriaal (eerder afgebrand) bij een vergund landbouwbedrijf”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan 'Oudenaarde', gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 april 2011 tot en met 17 mei 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling verleent op 22 april 2011 een gunstig advies.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen verleent op 22 april 2011 een gunstig advies mits de voorgestelde haagbeukenhaag met om de 5 meter knotessen of knothaagbeuken goed worden onderhouden en de te rooien bomen vervangen worden door nieuwe exemplaren van dezelfde soort. Dit agentschap werd gevraagd een advies te verlenen gelet op de ligging van de percelen in een ankerplaats.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 2 mei 2011 een gunstig advies doch benadrukt dat er geen materiaal mag worden gestapeld onder de bomen die behouden worden, om bodemverdichting en beschadiging van wortels te voorkomen.

Op 25 mei 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen een gunstig preadvies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 21 juni 2011 een gunstig advies mits het advies van het Agentschap Ruimte en Erfgoed omtrent de groenbeplanting stipt wordt nageleefd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen verleent op 22 juni 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij, waarbij als voorwaarde wordt gesteld dat het advies van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, cel Landschappen omtrent de groenbeplantingen dient te worden nageleefd.

Na het administratief beroep van de verzoekende partij, beslist de verwerende partij op 10 november 2011 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen aan de tussenkomende partij.

Dit besluit is bij het arrest van 31 juli 2012 met nummer A/2012/0314 door de Raad vernietigd.

Vooraleer een nieuwe beslissing te nemen en mede gelet op de waterproblematiek, wordt er aan de directie Leefmilieu, Dienst Integraal Waterbeleid een advies gevraagd.

Dit advies luidt als volgt:

"...

Het project voorziet in de heropbouw van een afgebrande loods. De oorspronkelijke afmetingen bedroegen $20\text{ m} \times 11\text{ m} + 3,26\text{ m} \times 10\text{ m} = 252,60\text{ m}^2$. De te herbouwen loods heeft een oppervlakte van $24\text{ m} \times 15\text{ m} = 360\text{ m}^2$. De bestaande berging, palend aan de bestaande stallen wordt afgebroken. Er wordt geen nieuwe verharding aangelegd. De afwatering van de te herbouwen loods gebeurt door opvang van het hemelwater in een regenwaterput met capaciteit van 20.000 l, voorzien van een pomp die naar een aftappunt

leidt, bestemd voor hergebruik in de nieuwe loods. De overloop van de regenwaterput watert af in een plaatselijk overwelfde (oud-geklasseerde) waterloop die op zijn beurt afwatert in de Molenbeek (waterloop S.365 van 3^{de} categorie). De plannen maken geen melding van de materiaalkeuze voor de afwerking van de vloer binnen de nieuwe loods.

Inzake dit stedenbouwkundige beroep werd het aspect Watertoets onderzocht, overeenkomstig de procedure zoals voorzien op de site ... die door de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW) werd opgesteld als leidraad voor het uitvoeren van de watertoets.

In bijlage vindt u de onderscheiden aanbevelingen, alsook de boomstructuren die doorlopen worden.

...

1. Thema Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening: gebouwen

Voor de opvang van het hemelwater wordt gekozen voor de aanleg van een regenwaterput van 20.000 l, met de installatie van een pomp en een tappunt voor hergebruik van het regenwater in de nieuwe loods. Controle van de gemeente zal noodzakelijk zijn om vast te stellen of deze installatie inderdaad werd aangelegd en in gebruik is.

De capaciteit van de regenwaterput stemt overeen met een dakoppervlakte van 450 m², daar waar de verharde oppervlakte van de nieuwe stal slechts 360 m² bedraagt, dus te groot gedimensioneerd.

Voor dakoppervlaktes groter dan 200 m² kan naast de aanleg van een regenwaterput het regenwater ook geïnfiltreerd worden of vertraagd worden afgevoerd. Hier wordt enkel gekozen voor de aanleg van een regenwaterput. Bij aanhoudende regen en bij onvoldoende hergebruik, bestaat de kans dat het hemelwater ongebufferd in de oud-geklasseerde waterloop terecht komt. Dit kan een wateroverlastprobleem veroorzaken, temeer omdat de waterloop aldaar overwelfd is. Om dit op te vangen kan de overloop van de regenwaterput aangesloten worden op een buffergracht, met een debietbeperkende uitlaat naar de overwelfde beek. De capaciteit van de buffergracht wordt berekend à rato van 260 m³/ha verharde oppervlakte of 260 m³/ha x 0,036 ha = 9,36 m³, met een uitstroomdebiet van 20 l/sec.ha x 0,036 ha = 0,72 l/sec. De diameter van de uitstroomleiding moet niet kleiner zijn dan 160 mm om verstoppingen te voorkomen. Aan de achterkant van de nieuwe loods is voldoende ruimte om een dergelijke buffergracht aan te leggen.

Infiltratie is in dergelijke gebieden minder evident, aangezien het bodemtype hier vochtige zandleem betreft, met een drainageklasse d – matig nat of matig gleyig, wat overeenstemt met onvoldoende natuurlijke drainering en matig geschikt voor drainering (...).

De DTM-kaart toont aan dat het gebied ten zuiden van het perceel in een depressie ligt t.o.v. de aanpalende gronden. Dit wijst op de aanwezigheid van de oud-geklasseerde waterloop.

Wat betreft de waterkwaliteitsaspecten moet aan de Vlarems voorschriften worden voldaan. Indien de nieuwe loods als stal zou worden ingericht, dient de vloer waterdicht te worden afgewerkt (zie rapport aanbevelingen thema GSV gebouwen).

2. Thema OV: overstromingsgevoelig

Het perceel bevindt zich volgens de overstromingskaarten niet binnen een recent overstroomd gebied, noch binnen een risicozone voor overstromingen. Het perceel bevindt zich wel binnen een mogelijk overstromingsgevoelig gebied. Er werd geen modelleringsstudie uitgevoerd van het stroomgebied van de Molenbeek.

De mogelijk overstromingsgevoelige gebieden zijn gebieden waar alleen overstromingen mogelijk zijn bij zeer extreme weersomstandigheden of falen van waterkeringen zoals bij

dijkbreuken. Deze kaart is gebaseerd op de NOG-kaart met schrapping van die terreinen gelegen in woongebied en op bedrijventerreinen die als antropogene bodem (=bebouwde percelen) zijn aangeduid op het moment van de opmaak van de bodemkaart (toestand jaren zestig).

De kaart van de overstromingsgevoelige gebieden werd geactualiseerd op 1 maart 2012. Ondanks regelmatige actualisaties na recente overstromingen en nieuwe berekeningen blijft de kaart een momentopname. Soms zijn percelen niet aangeduid als overstromingsgevoelig gebied terwijl ze toch bekend staan als gevoelig voor wateroverlast. Uiteraard zijn dergelijke percelen dan ook te beschouwen als overstromingsgevoelig. Ook het omgekeerde kan zich (uitzonderlijk) voordoen.

Gelet op de afwatering van het betrokken perceel via de oud-geklasseerde waterloop nr. 5 naar de Molenbeek (waterloop S.365 van 3de categorie) werd aan het gemeentebestuur van Kluisbergen navraag gedaan of er zich in het verleden wateroverlastproblemen hebben voorgedaan. Hieruit bleek dat een 15-tal jaar geleden (periode 1998 - 2000) de brandweer eenmalig is opgeroepen omwille van wateroverlast als gevolg van een verstopte buis. De oud-geklasseerde waterloop kan bij zware regenval onder druk komen, maar heeft sedert de laatste 15 jaar geen problemen meer opgeleverd. In het dossier verwijst men naar fotomateriaal van eventuele overstromingen. Dit is niet teruggevonden.

3. Thema WL: waterlopen

Indien een stedenbouwkundige vergunning wordt afgeleverd, kan het gunstig advies van de deputatie gelden als machtiging voor het uitvoeren van de werken aan de oud-geklasseerde waterloop. De werken dienen uitgevoerd te worden overeenkomstig de voorwaarden van het besluit (zie verder).

Het afvoergedrag van de waterloop zal niet ingrijpend wijzigen indien de overloop van de regenwaterput wordt aangesloten op een buffergracht. Bij aanhoudende neerslag zal de buffercapaciteit van de regenwaterput wegvallen doordat de regenwaterput vol zal zitten en zal het regenwater ongebufferd in de waterloop terecht komen. Indien dit aanleiding zou geven tot oeverafkalving, dient de aanvrager de nodige oeverversterking aan te brengen op eigen kosten, mits het verkrijgen van een machtiging van de deputatie.

Het plan is niet duidelijk wat de overwelvingen van de oud-geklasseerde waterloop betreft. Enerzijds is een deel reeds ingebuisd, anderzijds duidt het 'grondplan fundering en riolering' een 'bijkomende ingebuisde gracht' aan. De oud-geklasseerde waterloop dient opnieuw in open profiel te worden aangelegd, behalve op de plaats waar de toegang naar de nieuwe loods moet worden voorzien. De breedte van de overwelving wordt in principe beperkt tot 5 m.

Aangezien het een oud-geklasseerde waterloop betreft, valt het onderhoud ten laste van de aangelanden.

Indien een stedenbouwkundige vergunning wordt afgeleverd, kan dit ook gelden als machtiging voor het uitvoeren van volgende werken aan de oud-geklasseerde waterloop:

- Het aansluiten van de overloop van de buffergracht
- Aanpassingswerken aan de overwelving.

In dit geval dienen volgende voorwaarden te worden opgenomen:

ALGEMENE VOORWAARDEN

1. De aanvrager is er toe gehouden de dienst Integraal Waterbeleid van het provinciebestuur kennis te geven van het aanvangen van de werken. Deze kennisgeving zal minstens 15 dagen vóór de uitvoering van de werken gebeuren.
2. De aanvrager, de opvolgers of rechthebbenden zullen altijd de uitgevoerde werken in goede staat moeten onderhouden.
3. Zij zullen zich gedragen naar de huidige en toekomstige wetten alsook naar al de maatregelen en schikkingen die het provinciebestuur in de toekomst zou nuttig oordelen voor te schrijven zonder aanspraak te maken op enige vergoeding.

4. Zij zullen verantwoordelijk blijven tegenover de beheerder van de waterloop en derde personen voor alle schade die deze werken zouden veroorzaken.
5. Indien later om welke reden ook, geoordeeld wordt dat de plaats in haar vorige staat moet worden hersteld en/of dat leidingen en andere installaties moeten verplaatst of weggenomen worden, zullen de aanvrager, de opvolgers of rechthebbenden ertoe gehouden zijn dit te doen op het eerste verzoek van het provinciebestuur, zonder uit dien hoofde enige vergoeding of schadeloosstelling te kunnen eisen.
6. Het bekomen van deze machtiging ontslaat de aanvrager er niet van tevens in regel te zijn met andere wetgevingen.
7. Indien de bedding van de waterloop deels of geheel behoort tot het privé-domein van derden, zal de aanvrager, vooraleer de werken uit te voeren, een akkoord hieromtrent treffen met bedoelde (mede)eigenaars.
8. Indien binnen het tijdsverloop van twee jaar na datum van dit besluit geen gebruik werd gemaakt van de machtiging, zal deze als niet bestaande beschouwd worden.
9. De waterafvoer van de waterloop dient tijdens de uitvoering van de werken steeds verzekerd te blijven.
10. De machtiging tot overwelven van de waterloop houdt geen enkel recht in om de aldus beschikbaar komende bedding van de overwelfde waterloop bij het privé-eigendom in te lijven.

BIJZONDERE VOORWAARDEN

1. De lozingsconstructie dient zodanig gebouwd te worden dat zo weinig mogelijk sedimenten worden afgevoerd naar de waterloop.
2. Via de lozingsconstructie mag enkel oppervlaktewater geloosd worden, er mag in geen geval water geloosd worden dat niet voldoet aan de bepalingen van het Vlareem.
3. De waterloop moet na de uitvoering van de werken in zijn oorspronkelijke toestand hersteld worden. Eventueel bestaande bodem- en/of taludbekledingen moeten op een degelijke wijze hersteld worden, in dezelfde materialen waarin ze geplaatst werden.
4. De lozingsbuis wordt zo afgewerkt dat de onderkant van de buis gelijk komt met het dagvlak van de bestaande oeverversterking.
5. Indien er geen bestaande bodem- en/of taludbekledingen zijn, dienen t.h.v. de lozingsconstructie de wanden van de waterloop op een degelijke wijze te worden verstevigd. De versteviging dient te worden uitgevoerd over een breedte van minstens 1 m.
6. Indien noodzakelijk dient er een terugslagklep geplaatst te worden op de lozingsbuis om te vermijden dat hoge waterstanden in de waterloop schade veroorzaken op het aanpalend perceel.
7. De overwelving (l.: 5 m) dient te worden uitgevoerd met ronde betonbuizen met dezelfde afmetingen als de huidige.
8. Alvorens de buizen te plaatsen dient de bodem van de waterloop te worden ontdaan van alle slib en kruid.
De buizen zullen gelegd worden op een bed van verdicht of gestabiliseerd zand.
9. De as van de overwelving zal overeenstemmen met de as van de waterloop.
10. De overwelving van de waterloop wordt uitgevoerd onder vloeiend bodemverhang, aansluitend op het oorspronkelijk tracé en niveau ervan.
11. Het vrije uiteinde van de overwelving dient op één van de volgende wijzen te worden afgewerkt :
 - met een kopmuur in vaste materialen (baksteenmetselwerk, breuksteenmetselwerk, beton, ...) geplaatst op een betonfundering;
 - met vakkundig gestapelde graszoden onder een helling van 4/4.

De voorwaarden van dit besluit dienen opgenomen te worden in de stedenbouwkundige vergunning, zoniet dient de aanvrager alsnog een aparte machtiging te vragen.

..."

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 18 oktober 2012 om het beroep opnieuw niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Na de hoorzitting van 9 oktober 2012 beslist de verwerende partij op 25 oktober 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

1. Feitelijke en juridische gronden

...

1.4 Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

Onderhavig terrein maakt deel uit van een bebouwde korrel tussen de kern van Berchem en het gehucht Kwaremont.

Dit terrein was bebouwd met een stalling en een loods (277m²). Deze laatste is evenwel afgebrand, die bij het dossier gevoegde foto's tonen dat enkel nog de kolommen en delen van de wanden overblijven van deze loods.

Voorliggend voorstel voorziet in de herbouw en uitbreiding van deze loods (tot 360 m²), ingeplant op ongeveer dezelfde plaats aan de afgebrande, te slopen loods. De kopse wand aan de hoek van de straat wordt iets meer naar achteren ingeplant dan de bestaande bebouwing. Er wordt voorzien in de aanplant van een 2 m breed groenscherm over een afstand van 28 m aan de straatzijde en 15 m aan de noordzijde.

De loods wordt 15 m breed op 24 m diep en krijgt een zadeldak met kroonlijsthoogte 5,45 m en nokhoogte 8,06 m. De loods wordt opgetrokken in een skeletstructuur met gevels in betonpanelen met baksteenmotief.

...

2. Motivering

2.1 De watertoets

Appellant stelt dat de watertoets niet correct uitgevoerd is en illustreert dit met kaartuittreksels.

Uit die kaarten blijkt dat het terrein in mogelijk overstromingsgevoelig gebied gelegen is, een aanduiding die haar oorsprong vindt in de aanduiding als 'van nature overstroombaar gebied', analyse van dit kaartmateriaal leert dat deze indeling voor een aanzienlijk deel van deze gemeente geldt.

Ander kaartmateriaal leert dat het terrein niet gelegen is in een recent overstroomd gebied, (dit blijkt uit de kaart met ROG (= Recent Overstroomde Gebieden) (toestand 21 maart 2011) die omvat de effectief overstroomde gebieden in Vlaanderen in de periode 1988 tot heden zoals deze door verschillende instanties werden aangeduid. De ROG-Kaart is de gebiedsdekkende afbakening van alle effectief overstroomde gebieden in Vlaanderen in de periode 1988 tot 21 maart 2011. De afbakening is gebaseerd op de samenvoeging van de best beschikbare informatie die uit diverse bronnen betrokken kon worden (waarnemingen ter plaatse, melding via brandweer, luchtopname, ...). Deze informatieve kaart heeft in tegenstelling tot de risicozones voor overstromingen geen wettelijke basis. Uiteraard blijft de opmerking terecht dat overstromingsgrenzen moeilijk als scherpe en heel lokale grenzen kunnen beschouwd worden. De kaart moet dan ook beschouwd worden als een degelijke indicatie van de omvang van de overstromingsproblematiek in een bepaalde zone, eerder dan als absoluut gegeven bruikbaar tot op perceelsniveau. Dit bestand is ook niet geschikt voor het afleiden van retourperiodes. De beschouwde periode 1988 tot en met januari 2011 is hiervoor te kort

en er zijn onvoldoende gedateerde afbakeningen. VMM tracht bij elke periode van wateroverlast het bestand te actualiseren.) noch in een risicozone voor overstromingen (dit blijkt uit de kaart risicozones (versie 2006) die omvat de gebieden die zijn afgebakend in het Koninklijk Besluit van 28 februari 2007 voor natuurrampen. Een verzekeraar is niet verplicht een gebouw gelegen in een risicozone en gebouwd na 23 september 2008 te verzekeren en kan zelf de hoogte van de premie bepalen (geen wettelijk maximumtarief van toepassing). Er is in dat geval ook geen recht op tussenkomst door het Rampenfonds. De risicozones zijn een stuk kleiner dan de overstromingsgevoelige gebieden op de watertoetskaart en duiden de plaatsen aan waar de kans op waterschade het grootst is. Zones werden afgebakend als een omhullende contour van enerzijds de ROG-kaart 2005 (DTM-gecorrigeerd met overstromingsdiepte van minstens 30 cm) en de MOG-kaart (uit computermodellen afgeleide overstromingsgebieden die onder water komen bij een afvoer met een retourperiode van 25 jaar of minder).)

Uit het advies van de provinciale dienst Integraal Waterbeleid, dat bijgetreden wordt, blijkt niet dat de aanvraag de watertoets niet doorstaat. Er worden voorwaarden aangereikt opdat de vergunning – mits overname van de voorwaarden – ook als machtiging van de werken aan de oudgeklasseerde waterloop zou kunnen gelden. Betreffende de mogelijke overstromingsgevoeligheid wordt gesteld dat de oudgeklasseerde waterloop bij zware regenval onder druk kan komen, maar sedert de laatste 15 jaar geen problemen meer opgeleverd heeft.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater door het voorzien van een hemelwaterput 20000 liter met tappunt en pomp.

De doelstellingen van het decreet Integraal Waterbeleid worden gerespecteerd: oppervlaktewater- en grondwaterlichamen worden niet beïnvloed, verontreiniging van oppervlaktewater en grondwater valt niet te verwachten, aan de voorraden aan oppervlakte – en grondwater wordt niet geraakt, er worden geen aquatische ecosystemen, van rechtstreeks van waterlichamen afhankelijk terrestrische ecosystemen en van waterrijke gebieden beïnvloed door het gevraagde, het gevraagde voldoet aan de hemelwaterverordening, landerosie valt evenmin te verwachten, net zomin als het gevraagde impact heeft op de waterwegen.

Het gevraagde is evenmin in strijd met de beginselen van het decreet Integraal Waterbeleid, de toestand van de watersystemen verslechtert niet door het gevraagde, zodat voldaan is aan het standstillbeginsel, en aan het preventiebeginsel, aangezien geen schadelijke effecten te verwachten zijn. Ook het bronbeginsel wordt gerespecteerd door het herbruik van hemelwater.

De andere beginselen – het ‘de vervuiler betaalt’ – beginsel, het kostenterugwinningsbeginsel, het herstelbeginsel, het participatiebeginsel, het beginsel van hoog beschermingsniveau, het beginsel dat het watersysteem een van de ordenende principes is in de ruimtelijke ordening, het beginsel van de evaluatie ex ante, en het solidariteitsbeginsel – zijn niet relevant voor deze aanvraag.

Aangezien het hier gaan om een herbouw met een beperkte uitbreiding gaat die daarenboven een vrij beperkte oppervlakte beslaat en de hemelwaterput overgedimensioneerd wordt, kan in alle redelijkheid gesteld worden dat het gevraagde de watertoets doorstaat.

2.2 De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven voor wat betreft het agrarisch karakter van het gebied.

Hierna zal ingegaan worden op de vraag in hoeverre het gevraagde al dan niet de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar brengt, gelet op het landschappelijk waardevol karakter van dit agrarisch gebied.

2.3 De goede ruimtelijke ordening

Het ontwerp voor de voorziene herbouw van het afgebrande gebouw werd opgemaakt in overleg met de gemeentelijke diensten.

De gevraagde aanbouw maakt deel uit van een bestaande landbouwuitleiding die sinds lang op deze plek voorkomt en mee deze locatie en de omgeving heeft gevormd. Het herbouwen van het afgebrande gebouw betekent een sanering van dit terrein waarbij ook met de behoeften van de bestaande landbouwuitleiding rekening gehouden wordt én een reconstructie van deze bebouwingscluster, zij het niet in identiek zelfde toestand, een reconstructie die het gevallen gat invult.

Dat dit op dezelfde plek gebeurt als voorheen, fysisch niet verbonden met de andere gebouwen, betekent niet dat het gebouw zich niet integreert in de bestaande bedrijfssite, wel integendeel: het gevraagde resulteert in een – quasi – herstel van het erf in zijn oorspronkelijke staat, een configuratie die sinds lang deugdelijk is gebleken. Er zijn dan ook geen redenen om een andere configuratie te eisen, ook niet het gegeven dat de aanpalende weg slechts een beperkte breedte heeft: deze breedte draagt bij aan de eigenheid van deze plek, gelegen rond een landelijk kruispunt. Het wijzigen van de inplanting van dit gebouw zou het karakter van deze plek onnodig verstoren.

Het voorziene materiaalgebruik sluit aan bij hetgeen heden ten dage gangbaar is in de agrarische bouwwereld. Een dergelijke materialisatie kan aanvaard worden op deze plek. Een dergelijke evolutie in de agrarische architectuur maakt niet dat deze plek onleesbaar of ruimtelijk niet kwalitatief zou worden. Teruggrijpen naar vroegere gangbare vormgeving en materiaalgebruik resulteert al te vaak in neo-architectuur waarvan de meerwaarde ver te zoeken is, tenzij het gaat om de ver-/heropbouw van beeldbepalende, authentieke gebouwen, in het geval dit wel kan aanvaard worden, doch wat hier niet het geval is.

In het advies van de gewestelijke Erfgoedambtenaar, opgevraagd omwille van de ligging in een definitief goedgekeurde ankerplaats, wordt herhaald dat zolang de ankerplaatsen niet zijn opgenomen in de ruimtelijke uitvoeringsplannen of de plannen van aanleg zij geen beoordelingsgrond vormen voor de hier gevraagde werken. Verder wordt gesteld dat de aangevraagde werken aanvaardbaar zijn in relatie tot de waarden waarvoor de ankerplaats is aangeduid, mits de voorgestelde haagbeukenhaag met om de 5m knotessen of knothaagbeuken goed worden onderhouden en de te rooien bomen worden vervangen door nieuwe exemplaren van dezelfde soort. Dit advies, waaruit blijkt dat het gevraagde aanvaardbaar is, wordt bijgetreden.

Uit dit alles dient geconcludeerd dat het gevraagde de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengt.

Wat betreft de natuurwaarden van deze plek dient herhaald dat het hier om een herbouw op dezelfde plek gaat, een plek waar sinds jaar en dag een landgebouw voorkwam. Het standpunt van appellant dat door het gevraagde belangrijke natuurwaarden in het gedrang komen kan dan ook niet bijgetreden worden. Ook al wordt er een groter gebouw voorzien dan hetgeen gesloopt wordt, is de impact op de natuurwaarden van dit terrein al bij al beperkt. Het gaat immers om een boeren erf, waarbij al een belangrijk deel bebouwd en verhard is. Een dergelijk erf vormt een specifiek habitat binnen zo'n cultuurlandschap, de gevraagde werken zullen geen onomkeerbare impact hebben op dit type habitat. Natuur en Bos adviseerde terecht gunstig zodat in alle redelijkheid kan besloten worden dat het gevraagde de natuurtoets doorstaat.

Het voorzien van bomen en hagen langs buurtwegen, op de zate ervan, is niet uitzonderlijk in dergelijke gebieden. Aangezien het college van burgemeester en

schepenen uitdrukkelijk stelt dat indien de voorgestelde plaats voor het groenscherm tot het openbaar domein zou behoren, zij geen bezwaar heeft tegen de inplanting van het groenscherm aldaar, dient gesteld dat ook dit punt geen voldoende reden vormt om de vergunning alsnog te weigeren. Het is immers aan de wegbeheerder om te oordelen op welke wijze de betrokken weg kan en mag ingericht worden.

2.4 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder volgende voorwaarden:

- *het advies van onroerend erfgoed, cel landschappen, omtrent de groenbeplanting, dient stipt nageleefd te worden;*
- *om te gelden als machtiging voor het aansluiten van de overloop van de buffergracht en voor de aanpassingwerken aan de overwelling dienen volgende voorwaarden nageleefd:*

Algemene voorwaarden

1. *De aanvrager is er toe gehouden de dienst Integraal Waterbeleid van het provinciebestuur kennis te geven van het aanvangen van de werken. Deze kennisgeving zal minstens 15 dagen vóór de uitvoering van de werken gebeuren.*
2. *De aanvrager, de opvolgers of rechthebbenden zullen altijd de uitgevoerde werken in goede staat moeten onderhouden.*
3. *Zij zullen zich gedragen naar de huidige en toekomstige wetten alsook naar al de maatregelen en schikkingen die het provinciebestuur in de toekomst zou nuttig oordelen voor te schrijven zonder aanspraak te maken op enige vergoeding.*
4. *Zij zullen verantwoordelijk blijven tegenover de beheerder van de waterloop en derde personen voor alle schade die deze werken zouden veroorzaken.*
5. *Indien later om welke reden ook, geoordeeld wordt dat de plaats in haar vorige staat moet worden hersteld en/of dat leidingen en andere installaties moeten verplaatst of weggenomen worden, zullen de aanvrager, de opvolgers of rechthebbenden ertoe gehouden zijn dit te doen op het eerste verzoek van het provinciebestuur, zonder uit dien hoofde enige vergoeding of schadeloosstelling te kunnen eisen.*
6. *Het bekomen van deze machtiging ontslaat de aanvrager er niet van tevens in regel te zijn met andere wetgevingen.*
7. *Indien de bedding van de waterloop deels of geheel behoort tot het privé-domein van derden, zal de aanvrager, vooraleer de werken uit te voeren, een akkoord hieromtrent treffen met bedoelde (mede)eigenaars.*
8. *Indien binnen het tijdsverloop van twee jaar na datum van dit besluit geen gebruik werd gemaakt van de machtiging, zal deze als niet bestaande beschouwd worden.*
9. *De waterafvoer van de waterloop dient tijdens de uitvoering van de werken steeds verzekerd te blijven.*
10. *De machtiging tot overwelfen van de waterloop houdt geen enkel recht in om de aldus beschikbaar komende bedding van de overwelfde waterloop bij het privé-eigendom in te lijven.*

Bijzondere voorwaarden

1. *De lozingsconstructie dient zodanig gebouwd te worden dat zo weinig mogelijk sedimenten worden afgevoerd naar de waterloop.*
2. *Via de lozingsconstructie mag enkel oppervlaktewater geloosd worden, er mag in geen geval water geloosd worden dat niet voldoet aan de bepalingen van het Vlareem.*
3. *De waterloop moet na de uitvoering van de werken in zijn oorspronkelijke toestand hersteld worden. Eventueel bestaande bodem- en/of taludbekledingen moeten op een degelijke wijze hersteld worden, in dezelfde materialen waarin ze geplaatst werden.*
4. *De lozingsbuis wordt zo afgewerkt dat de onderkant van de buis gelijk komt met het dagvlak van de bestaande oeverversterking.*
5. *Indien er geen bestaande bodem- en/of taludbekledingen zijn, dienen t.h.v. de*

lozingsconstructie de wanden van de waterloop op een degelijke wijze te worden verstevigd. De versteviging dient te worden uitgevoerd over een breedte van minstens 1 m.

6. *Indien noodzakelijk dient er een terugslagklep geplaatst te worden op de lozingsbuis om te vermijden dat hoge waterstanden in de waterloop schade veroorzaken op het aanpalend perceel.*
7. *De overwelving (l.: 5 m) dient te worden uitgevoerd met ronde betonbuizen met dezelfde afmetingen als de huidige.*
8. *Alvorens de buizen te plaatsen dient de bodem van de waterloop te worden ontdaan van alle slib en kruid.
De buizen zullen gelegd worden op een bed van verdicht of gestabiliseerd zand.*
9. *De as van de overwelving zal overeenstemmen met de as van de waterloop.*
10. *De overwelving van de waterloop wordt uitgevoerd onder vloeiend bodemverhang, aansluitend op het oorspronkelijk tracé en niveau ervan.*
11. *Het vrije uiteinde van de overwelving dient op één van de volgende wijzen te worden afgewerkt :*
 - *met een kopmuur in vaste materialen (baksteenmetselwerk, breuksteenmetselwerk, beton, ...) geplaatst op een betonfundering;*
 - *met vakkundig gestapelde graszoden onder een helling van 4/4.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Ondanks dat het betreffende perceel in een overstromingsgebied gelegen is, is er nooit een correcte ‘watertoetsbeoordeling’ gebeurd. Nochtans blijkt uit foto’s in bijlage duidelijk

dat er weldegelijk problemen zijn met wateroverlast op het perceel van verzoeker en het perceel van de bestreden beslissing).

Gezien verzoeker aan de overkant van de straat woont, zeer dicht bij de te bouwen loods, zal deze nieuwe constructie in overstromingsgebied waarvoor geen voorwaarden zijn opgelegd om mogelijke waterschade te voorkomen, beperken, herstellen of te compenseren, ernstige nadelen ondervinden telkens er zware neerslag valt.

Verder zal er een mobiliteitsprobleem ontstaan voor verzoeker doordat zijn toegangspoort gelegen is pal over de nieuwbouw die wordt voorzien. Verzoeker heeft een paardencamion en moet hiermee op zijn eigendom geraken. Als de bomenrij en groenscherm op de wegzate komen, wordt dit quasi onmogelijk, wat moeilijk anders dan als een "ernstig nadeel" kan beschouwd worden.

Bovendien zal verzoeker vanop de binnenkoer van zijn hof, door de nok en kroonlijstverhoging van de nieuwbouw (van 5,2 naar 5,45 kroonlijst en van 7,20 naar 8,06 m nokhoogte), visueel de nieuwbouwstal kunnen zien daar waar hij die nu niet ziet en zal zijn zicht bestaan uit een blinde muur met een toegangspoort.

De kroonlijst- en nokhoogte zijn daarenboven nog opgetrokken ten opzichte van de vroegere loods (van 5,20m naar 5,45m kroonlijst en van 7,20m naar 8,06m nokhoogte) waardoor de beoogde constructie zo mogelijk nog dominanter in de omgeving zal aanwezig zijn.

Komt daarbij dat met deze verhogingen het landschappelijk waardevol agrarisch gebied een nieuwe mastodont krijgt van een gebouw wat de landschapswaarde sterk zal verminderden. Een dergelijke constructie met industriële materialen en dito uitzicht past niet in een waardevol agrarisch gebied.

Verzoeker herhaalt dat dit bijna letterlijk bevestigd werd in het Arrest van de Raad van State "Hellyn, nr. 65.802, 3 april 1997", waarin een derde-benadeelde partij een annulatieverzoek richt aan de Raad voor de oprichting van een loods/kippenstal in het landschappelijk waardevol gebied:

"Overwegende dat verzoeker een reeks concrete gegevens bijbrengt waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een ernstig nadeel kan berokkenen; dat hij zich met goed gevolg beklagt over het bouwkundig esthetisch aspect van de constructie waar hij onder meer aanvoert dat "in de plaats van traditionele mooi gebouwde hoevegebouwen met zadeldak, pannen, kleine vensters, uitsprongen e.d., in goede staat of verbouwbaar, een langgerekte functionele loods (zou) komen in betonsilexplaten, dakgolfplaten, enz."; dat niet wordt betwist dat verzoeker ondermeer vanuit zijn tuin zicht heeft op het bouwwerk; dat vergeefs wordt tegengeworpen dat het nadeel moet worden toegeschreven aan de bestemming agrarisch gebied van het gewestplan; dat immers het agrarisch gebied ter plaatse een landschappelijk waardevol karakter heeft; dat voorts het argument dat de bestreden beslissing de aanleg van een groenscherm oplegt, niet relevant is; dat zulks inderdaad een lapmiddel blijkt te zijn om te verbergen wat de overheid zelf als hinderlijk aanziet; dat het nadeel ernstig is"

In casu kan tevens niet worden ingezien hoe de ernstige aantasting van de leef- en woonkwaliteit (wateroverlast, mobiliteitsproblemen, teloorgang van het uitzicht, vermindering van de landschapswaarde...) van verzoekende partij achteraf nog passend kan hersteld worden.

Aangezien met het bestreden besluit een vergunning wordt verleend voor het herbouwen en uitbreiden van een loods voor landbouwmateriaal kan niet zomaar achteraf worden overgegaan tot het herstel in de oorspronkelijke toestand. De vernietigingsprocedure heeft geen schorsende werking, zodat het risico dreigt dat de nadelen die voortvloeien uit het bestreden besluit, op het ogenblik van de uitspraak over de vernietiging, volledig zullen verwezenlijkt zijn. De moeilijkheden die op dit vlak kunnen bestaan, dienen in ogenschouw te worden genomen bij de beoordeling van de moeilijke herstelbaarheid van het aangevoerde nadeel.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Verzoeker beweert dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bezorgt.

Dit nadeel zou bestaan in wateroverlast, een mobiliteitsprobleem en het lelijke uitzicht op een 'mastodont' van een stal in industriële materialen.

De kans op wateroverlast ten gevolge van het gebouw is nihil. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, is het terrein niet gelegen in overstromingsgebied, maar in mogelijk overstromingsgevoelig gebied. In de uitgebreide watertoets uit de bestreden beslissing wordt betreffende de mogelijke overstromingsgevoeligheid gesteld dat de oud-geklasseerde waterloop bij zware regenval onder druk kan komen, maar sedert de laatste 15 jaar geen problemen meer opgeleverd. Bovendien wordt er voorzien in een compenserende maatregel in de vorm van een hemelwaterput van 20 000 liter.

Het mobiliteitsprobleem waarvan gewag gemaakt wordt – verzoeker zou met zijn paardencamion niet meer op zijn oprit geraken – wordt niet concreet aangetoond. Bovendien wordt het plaatsen van de haagbeukenhaag overgelaten aan de wegbeheerder, zodat er wel degelijk kan rekening gehouden worden met de toegang tot opritten.

Het ontsierende uitzicht wordt evenmin aangetoond. Daartoe wordt verwezen naar de argumentatie van de deputatie onder het tweede onderdeel van het tweede middel, m.n. dat de loods die is uitgebrand bestond uit betonnen platen, zodat een vervanging door silexplaten geen groot verschil uitmaakt.

Er wordt geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangetoond, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen.

...”

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Verzoeker beweert dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bezorgt.

Dit nadeel zou bestaan in wateroverlast, een mobiliteitsprobleem en het lelijke uitzicht op een 'mastodont' van een stal in industriële materialen.

De kans op wateroverlast ten gevolge van het gebouw is nihil. De verharding over de oppervlakte van het gebouw is ook nu al aanwezig en er wordt voorzien in een compenserende maatregel in de vorm van een hemelwaterput van 20 000 liter.

Het mobiliteitsprobleem waarvan gewag gemaakt wordt – verzoeker zou met zijn

paardencamion niet meer op zijn oprit geraken – wordt niet concreet aangetoond. Bovendien wordt het plaatsen van de haagbeukenhaag overgelaten aan de wegbeheerder, zodat er wel degelijk kan rekening gehouden worden met de toegang tot de opritten. Er dient trouwens vastgesteld dat de verzoekende partij het tegendeel niet aantoont zodat vermeld nadeel een hypothetische inslag heeft.

Het ontsierende uitzicht – dat uit de binnenkoer zou worden genomen – wordt evenmin aangetoond. Daartoe wordt verwezen naar de argumentatie onder het tweede onderdeel van het tweede middel, m.n. dat de loods die is uitgebrand bestond uit betonnen platen, zodat een vervanging door silexplaten geen groot verschil uitmaakt. Er zal geen visuele hinder ontstaan dan degene welk thans reeds het geval is.

Er wordt geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangetoond, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt. Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel de stukkenbundel van de verzoekende partij, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend geschorst zou kunnen worden.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen, voert de verzoekende partij aan dat ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing er wateroverlast zal ontstaan, zij met haar paardenwagen niet meer het eigen terrein kan oprijden, er in hare hoofde visuele hinder zal ontstaan en er definitief hinder zal ontstaan voor het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

3.

Aan de hand van de middelen de bestreden beslissing vergunde plannen stelt de Raad vast dat de herbouw en uitbreiding van de loods zal geschieden op dezelfde plaats als waar de afgebrande loods zich sinds 1972 bevond. De Raad ziet dan ook niet in, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel en dus de ernst van het nadeel niet aan, waarom de nieuwe loods (meer) hinder voor de verzoekende partij bij het oprijden van het eigen terrein zou veroorzaken dan voorheen het geval was. De omstandigheid dat een haagbeuk zal worden aangeplant doet aan het voorgaande geen afbreuk aangezien vastgesteld moet worden dat deze zal worden aangeplant op het terrein van de tussenkomende partij.

Eenzelfde vaststelling dient gemaakt worden in zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de nieuwe loods visuele hinder zal veroorzaken. In dit verband stelt de Raad tevens vast dat de verzoekende partij nalaat aan te tonen in welke zin de nieuwe loods op esthetisch vlak inferieur, en dus esthetisch meer hinderlijk zou zijn, dan de oorspronkelijke loods. Wat de wijziging van kroonlijst- en nokhoogte betreft, moet de Raad vaststellen dat de verzoekende partij niet aangeeft op welke wijze deze verhoging een bijkomend nadeel berokkent, laat staan dat er enige duidelijkheid is over het ernstig karakter ervan.

4.

Wat de mogelijke onverenigbaarheid met het landschappelijk waardevol agrarisch gebied betreft, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij hiermee, minstens impliciet, de wettigheid van de bestreden beslissing viseert. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing is evenwel een discussie over de grond van de zaak en levert op zich geen nadeel voor de verzoekende partij op dat de voor de schorsing vereiste ernst vertoont.

In zoverre de verzoekende partij tot slot vreest dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot wateroverlast en ter staving van deze stelling enkele foto's neerlegt, is de Raad van oordeel dat vermelde stukken de veeleer hypothetische en dus weinig ernstige inslag van het ingeroepen nadeel niet kunnen verhelen. Bij gebrek aan concrete gegevens kan de Raad de ernst van het nadeel niet onderzoeken, laat staan beoordelen.

De omstandigheid dat wordt voorzien in een regenwaterput met een opvangcapaciteit van 20.000 liter doet de Raad bovendien aannemen dat de verminderde infiltratie ingevolge de oprichting van de nieuwe loods, in het bijzonder in vergelijking met de oorspronkelijke loods, ruimschoots gecompenseerd wordt zodat het weinig waarschijnlijk is dat eventuele wateroverlast in hoofde van de verzoekende partij een rechtstreeks gevolg is van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

5.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoonde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0246/SA/2/0227.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 21 mei 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
 met bijstand van
Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER